

РЕШЕНИЕ

№ 14759

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **1634** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 32599/04.12.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 343484/29.10.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Макс Ер Консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ателие 2, чрез адв. Т. срещу Решение без номер от 29.08.2024 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 101 състав, по НАХД № 5567/2023 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Пк-5-ДНСК-168 от 23.08.2022 г., издадено от началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), за извършено нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 8, вр. с чл. 46а от ЗУТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че разпоредбата на чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ е санкционна и от нея не може да се установи съставът на извършеното нарушение. В АУАН не е посочена тази норма. Според касатора АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Изложени са аргументи, че на 13.01.2022 г. от дружеството-възложител е подадено заявление за оттегляне на документите относно искането за издаването на заповед за допълване на съществуващо разрешение за

строеж, което е от значение за преценката на законосъобразността на издаденото НП. Според касатора по отношение на установеното нарушение е изтекла абсолютната погасителна давност. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. Алтернативно се прави искане за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В касационното производство „Макс Ер Консулт“ ЕООД е редовно призовано, представлява се от адв. Т., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът - началника на Дирекция за национален строителен контрол – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П. в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 21.10.2021 г. „Макс Ер Консулт“ ЕООД, в качеството си на лице, упражняващо строителен надзор-консултант, въз основа на Удостоверение № РК-0740/12.09.2017 г., издадено от началника на ДНСК, е изготвило комплексен доклад за оценка на съответствието на инвестиционен проект със съществените изисквания на строежите, съгласно чл. 142, ал. 6, т. 2 от ЗУТ за строеж: „Дом за стари хора с увреждания“, промяна по чл. 154 от ЗУТ, намиращ се в УПИ С-2991-за социални грижи, кв. 21, по плана на [населено място], [община] с административен адрес: [населено място], [улица], при липсата на Разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води по чл. 46, ал. 1, т. 3 от Закона за водите /ЗВ/, което е необходимо условие за одобряване на инвестиционния проект.

Към момента на изготвяне на доклада от М. Ер Консулт“ ЕООД е предвидено битовите канални води да се насочват към площадкова канализация и оттам към изгребна яма.

На 22.12.2021 г. е одобрен инвестиционен проект, като в част ВиК, част „Канализация“ е предвидено водите да се насочват към площадкова канализация и оттам към пречиствателно съоръжение, а пречистените води се заустват в прилежащото дере.

Нарушението е установено на 13.01.2022 г. при извършена служебна проверка от служители на РДНСК-П. на основание чл. 156, ал. 4 от ЗУТ на издадена Заповед № 101/23.12.2021 г. на главния архитект на [община], на основание чл. 154, ал. 5 от ЗУТ за допълване на Разрешение за строеж № 38/08.02.2017 г. за строеж: „Дом за стари хора с увреждания“, намиращ се в УПИ С-2991-за социални грижи, кв. 21, по плана на [населено място], [община] с административен адрес: [населено място], [улица]. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № Зап.101/13.01.2022 г.

Издадена е Заповед № ДК-11 -Пк-1/13.01.2022 г. на Началника на РДНСК- П. по реда на чл. 156, ал. 5, във връзка с ал. 3, във връзка с чл. 142, ал. 5, т. 8 и чл. 144, ал. 1, т. 5 от ЗУТ за отмяна на Заповед № 101/23.12.2021 г. на главния архитект на [община], заедно с одобрените на 22.12.2021 г. инвестиционни проекти. Заповедта влязла в сила на 11.02.2022 г., съгласно Констативен протокол № ДК-11- Пк- 1/14.02.2022 г.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Пк- 5 от 08.03.2022 г. на главен инспектор в Регионална дирекция за национален строителен контрол - П. /РДНСК-П./.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление /НП/ № Пк-5-

ДНСК-168/23.08.2022 г., издадено от началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер а 5 000 лв. на основание чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ, за извършено нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 8, вр. с чл. 46а от ЗУТ.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП. АУАН отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, като съдържа всички задължителни реквизити, включително и правна квалификация на нарушението. НП също отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН.

Съставът на установеното нарушение е регламентиран в чл. 142, ал. 5, т. 8 от ЗУТ, където са посочени изискванията относно комплексната оценка. Тяхното неспазване представлява административно нарушение, което е основание за приложение на санкционната разпоредба на чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ. Административнонаказателното производство започва със съставянето на АУАН, поради което в него се посочва само нормата, установяваща административното нарушение, както е в настоящия случай. Санкционната норма се посочва в НП, тъй като преценката относно вида на санкцията, съответно следва ли да бъде наложена санкция, е на административнонаказващия орган.

Съгласно чл. чл. 142, ал. 5, т. 8, оценката обхваща проверка за съответствие с изискванията на влезли в сила административни актове, които в зависимост от вида и големината на строежа са необходимо условие за разрешаване на строителството по Закона за опазване на околната среда, Закона за биологичното разнообразие, Закона за културното наследство или друг специален закон, както и отразяване на мерките и условията от тези актове в проекта.

От касатора е изготвен комплексен доклад за оценка на съответствието на инвестиционен проект, съгласно чл. 142, ал. 6, т. 2 от ЗУТ. Докладът е послужил като основание за издаването на Заповед № 101/23.12.2021 г. от главния архитект на [община] за допълване на разрешение за строеж № 38/08.02.2017 г. на основание чл. 154, т. 5 от ЗУТ. От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства се установява, че при извършена служебна проверка на цитираната заповед, е установено, че комплексният доклад е изготвен, без да е налице разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води по чл. 46, ал. 1, т. 3 от Закона за водите /ЗВ/, в нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 8 от ЗУТ. Въз основа на констатациите, направени при извършената проверка, е издадена Заповед № ДК-11-Пк-1/13.01.2022 г. от началника на РДНСК-П., на основание чл. 156, ал. 5 от ЗУТ, с която е отменена Заповед № 101/23.12.2021 г. на главния архитект на [община], както и одобрените с нея инвестиционни проекти на 22.12.2021 г.;

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че от възложителя е подадено

заявление за оттегляне на документите за издаване на заповед за допълване на издаденото разрешение за строеж, което обстоятелство изключва административнонаказателната отговорност на санкционираното дружество. Видно от съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства, заявлението е било подадено на 13.01.2022 г., като към този момент вече е издадена Заповед № 101/23.12.2021 г. на главния архитект на [община] за допълване на издаденото разрешение за строеж. Подаването в последствие на заявление за оттегляне на документите не води до отпадане на административнонаказателната отговорност на санкционираното дружество, тъй като изготвената от него комплексна оценка е послужила като основание за издаването на заповед за допълване на разрешението на строеж. Следва да бъде съобразено, че заявлението е подадено от възложителя, а не от дружеството-консултант.

Съгласно чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ, на лице, извършило оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5 и/или при упражняване на строителен надзор допуснало изпълнение на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2 са налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 5000 до 50 000 лв. В случая определената имуществена санкция е в законоустановения минимум, поради което не са налице основания същата да бъде намалена.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че е изтекла абсолютната погасителна давност. Съгласно чл. 11 от ЗАНН, субсидиарното приложение на НК се разпростира спрямо административнонаказателните производства по отношение на изключващите отговорността обстоятелства. Такъв характер безспорно има материалноправният институт на давността за реализиране на отговорността. Съгласно разпоредбата на чл.21, т.3 от НПК давността е една от предпоставките, при наличието на които наказателното производство следва да бъде прекратено.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Препращането е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и тези, които се отнасят до реализацията на вече възникналата отговорност, като изтичането на предвидения в закона давностен срок - чл. 79, ал.1, т.2 от НК.

Под обстоятелства, изключващи отговорността не следва да се разбират единствено тези относно вината, вменяемостта и другите такива по глава 2, раздел 1 от НК. От съдържанието на препращащата разпоредба е видно, че освен изрично изброените въпроси, правилата на НК ще намерят приложение и във връзка с всички други обстоятелства, пречателни за осъществяването на административнонаказателното „преследване“. След като в ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на цитираната норма, следва да намерят съответното приложение общите правила на НК.

Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.4. В конкретния случай административно -наказателно производство е образувано. Нормата на чл.81, ал.3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца от

момента на извършване на нарушението – 21.10.2021 г. и не е изтекла към момента на постановяване на настоящото решение.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 29.08.2024 г. на СРС, НО, 101 състав, по НАХД № 5567/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.